

PAGINA COPIILOR

Când Naaman a mers la prorocul Elisei să fie vindecat de lepră, acesta i-a spus să se scufunde de 7 ori în râul Iordan. Lui Naaman nu i-au plăcut aceste vorbe, dar totuși slujitorii lui l-au sfătuit să facă ce i s-a spus. (2 Împărați 5:1-14) Câte cuvinte din această istorisire poți găsi în careul de mai jos? (caută toate direcțiile)

S	T	E	R	E	G	E	B	O	I
F	Y	J	P	L	K	F	I	C	Ă
A	A	H	M	I	B	A	X	V	R
D	P	C	E	S	P	T	N	A	P
Ș	A	P	T	E	N	Ă	A	D	E
X	J	R	U	I	S	R	A	E	L
G	N	O	G	R	I	T	M	U	S
A	U	R	F	A	R	M	A	T	Ă
C	A	O	X	Z	I	V	N	E	M
O	K	C	R	N	A	D	R	O	I

Elisei	aur	armată
Naaman	șapte	fată
proroc	lepră	argint
Israel	Iordan	apa
Siria	rege	

Dezlegare din numărul trecut

NUME DIN 1 ÎMPĂRAȚI

A	B	S	A	L	O	M	Y	G	Y
S	D	U	M	E	A	B	L	W	D
A	B	I	N	A	D	A	B	A	F
V	A	B	N	E	R	U	U	R	H
A	B	I	R	A	M	U	X	V	G
M	A	B	A	J	S	K	E	H	E
T	A	B	I	Ș	A	G	D	B	N
J	U	A	B	I	S	A	L	O	M
E	X	D	A	E	A	C	H	I	Ș
V	G	A	B	I	A	T	A	R	O

Dezlegare în numărul următor

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Cristina Goron
Tehnoredactare: Roxana Tentiș, Dan Matei

Anunțuri

Luni	ora 18.00	Ședință de comitet
Miercuri	ora 18.00	Repetiție de cor
Joi	ora 18.00	Închinare și studiu biblic
Vineri	ora 17.00	Întâlnire de tineret
Duminică	ora 09.30	Grupurile de rugăciune
Duminică	ora 10.00	Grupele de copii
Duminică	ora 10.00	Serviciu divin de închinare.
Duminică	ora 17.00	Serviciu divin de închinare.

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

AȘTEPTĂRILE LUI DUMNEZEU CA TATĂ

„Un fiu cinstește pe tatăl său și o slugă, pe stăpânul său. Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine?” (Maleahi 1:6a)

Generația din vremea profetului Maleahi nu avea nicio problemă ca să folosească Numele Domnului, deși nu dădeau dovadă de nici cel mai mic respect

față de Dumnezeu pe care Îl numeau cu dezinvoltură, Tată.

Reacția lui Dumnezeu nu a întârziat să apară, printr-o confruntare directă, fără ocolișuri, în care avea să mustre pe toți cei care considerau că pot folosi cu non-șalanță atributul lui Dumnezeu de Tată, dar în schimb își permit să fie lipsiți cu desăvârșire de respectul, cinstea și ascultarea cuvenite Tatălui.

Trebuie să știm că nu cuvintele pe care le folosim ilustrează relația autentică dintre noi și Dumnezeu, ci felul în care Îl ascultăm pe Domnul, modul și seriozitatea cu care cinștim Numele Său.

În adevăr, în ceea ce privește calitatea de Creator, Dumnezeu este Tatăl tuturor ființelor și lucrurilor care există în Univers. Dar din punctul de vedere al relației cu El, al părtășiei și al unei legături armonioase, Dumnezeu a încetat să mai fie Tată pentru oameni, din clipa în care aceștia au preferat să asculte de Diavol și să urmeze sfaturile lui.

Așa că degeaba Îl numești pe Dumnezeu, Tată, dacă te complaci să trăiești în firea ta răzvrătită și dacă în inima ta nu ești străbătut de dorința cinștirii Sale, animat de fiorul împlinirii voinței Lui, așa cum este normal să se comporte orice fiu cu cel care îi este tată, cu atât mai mult când este vorba despre Dumnezeu Însuși.

Deși l-am mâniat pe Dumnezeu, deși l-am pus în situația de a ne lăsa pradă căilor noastre strâmbe, tot

El a fost Cel care a luat inițiativa iertării și împăcării. În dragostea și bunătatea Lui, Dumnezeu l-a trimis la noi pe Fiul Său, ca Jertfă și Mijlocitor, în așa fel încât să ne putem recăpăta statutul de copii ai Lui.

Așa că, primul pas spre cinstirea lui Dumnezeu ca Tată, este atitudinea noastră față de Cristos. Când ne recunoaștem starea de fii răzvâriți și că ne-am pierdut dreptul să-L numim pe Dumnezeu, Tată, ce ne rămâne de făcut este să strigăm după mila și îndurarea Lui, manifestate prin Isus Cristos.

Isus le-a zis: „**Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.**” (Ioan 8:42)

Când înțelegem că Isus Cristos este Dumnezeu din Dumnezeu Adevărat, tot ce ne rămâne de făcut este să ne pocăim, renunțând pentru totdeauna la ceea ce am fost înainte și căutând să-L iubim pe Cristos din toată inima.

De aici începe iertarea noastră și câștigarea calității de fii în ochii lui Dumnezeu Tatăl.

OOOPS! AM PIERDUT ARCA - POVESTE PENTRU COPII -

Era o dimineață frumoasă de vară. Deschid ochii și alerg repede spre fereastră. Privesc spre mare și-mi amintesc că demult, demult a fost un potop care a nimic Pământul cu tot ce era pe el.

- Dar ce s-a întâmplat atunci oare?

Privesc spre cer: oau! Un curcubeu! Dar e un curcubeu neobișnuit. Și-a pierdut strălucirea, și-a pierdut culorile. O, ce privește tristă!

- Mamă, mamă! S-a întâmplat ceva. Au dispărut culorile din curcubeu.

Cu chipul ei blând și plină de iubire și admirație pentru fetița ei, mamă o invită

Prin Cristos și datorită lucrării Sale, El ne înfiază, aducându-ne astfel în postura privilegiată de copii ai Domnului care putem să-L numim Tată. Altfel, putem să-L numim oricum, pentru că indiferent cum l-am considera, părerea noastră va fi nulă.

Odată ce Dumnezeu se declară Tatăl nostru, abia atunci ne putem numi și noi că suntem copiii Lui, cu statutul privilegiat căpătat datorită lui Cristos. Fără excepție, oamenii care sunt într-adevăr copiii lui Dumnezeu, Îl iubesc pe Dumnezeu cu toată ființa lor, Îl prețuiesc, Îl ascultă, depind în totalitate de El, se tem de El, onorând și cinstind Numele Său.

Astfel de oameni cunosc și respectă Numele Domnului, știind că așa se cuvine să își dovedească loialitatea, respectul și dragostea pentru El ca Tată, care le-a dăruit nu numai viața fizică, dar mai ales viața spirituală și așezarea în Împărăția Sa binecuvântată.

pastor Daniel Chereji

să se așeze în brațele ei și începu să-i povestească.

- Demult, demult oamenii preferau Întunericul în locul Luminei, trăiau mai mult în fapte rele decât în fapte bune. Dumnezeu care este Lumina s-a supărat foarte tare și a vrut să pună capăt răului din lume. A trimis un potop asupra Pământului că să-l distrugă. Pe vremea aceea pe Pământ trăia un om neprihănit: Noe.

Pentru că era un om curăț și trăia în Lumină Dumnezeu i-a vorbit. I-a sfătuit să-și facă o corabie, iar aceea corabie a însem-

continuare în pagina 3

continuare din pagina 2

nat salvarea lui de la potop. Când s-a terminat potopul Dumnezeu a făcut un legământ cu el, că niciodată apele nu vor mai distruge pământul, iar că semn al legământului cu el i-a dăruit un curcubeu. Așa a apărut primul curcubeu.

- Mamă privește! Curcubeul lui Dumnezeu nu mai are culoare și nici strălucire.

- Cred că cineva a furat culorile din curcubeu! Mamă o mângâie pe fetița pe obraz, o privi cu un zâmbet și îi spuse:

- Fetița mea! Îți mai amintești povestea „Vis de iarnă”?

- Povestea aceea cu ariciul? Mami! Mai vreau să mi-o spui odată.

A fost o dată ca niciodată un arici care locuia într-o pădure. Într-o zi friguroasă de iarnă un vânt puternic care a răscolit toată pădurea a distrus și căsuța ariciului. Tot ce a mai putut salvă a fost o căciulă, un fular și o pereche de mănuși. Și-a pus căciulă și fularul, și-a tras mănușile și a pornit-o la drum prin pădure să-și găsească un adăpost.

Pe drum s-a întâlnit cu o familie de șoriceci care zgribureau de frig. Atunci el s-a gândit să-i ajute și le-a dăruit căciulă lui. Șoricecii s-au adăpostit în căciulă și i-au mulțumit ariciului pentru fapta lui. Apoi a pornit-o la drum mai departe. Mergând de-a lungul u-nui rău zări o vidră cu mâinile înghețate că-reia îi dăruie mănușile lui, apoi merse prin pădure în continuare să-și caute un adăpost. Într-un tufiș zări un pui de căprioară care tremura de frig. Cu toate că ariciul era aproape înghețat își luă fularul de la gât și îl dăruie puului de căprioară.

- Vezi fetița mea! Asta înseamnă să trăiești în Lumină. Să iubești pe cei din jurul tău, să îi ajuți dăruind și să poți să-i ierți chiar dacă ți-au greșit.

Aceste lucruri îi plac lui Dumnezeu. Noi prin faptele bune pe care le facem, prin iu-

birea pe care o dăruim celor din jur putem să dăm strălucire și culoare curcubeului.

Să știi fetița mea că iubirea „este aripa pe care Dumnezeu o dă sufletului nostru ca să poată urca la el. Iubirea nu există fără iertare. Dacă nu iertăm noi plătim cel mai mare preț, pentru că neiertarea ne fură bucuria din suflet. Dumnezeu ne-a dat iertarea, iar noi trebuie să ne-o însușim.

- Iertarea are culoare?

- Da! Iertarea are culoare și strălucire, dar noi purtăm în sufletul nostru Întunericul și nu lăsăm curcubeul să strălucească.

- Știi fetița mea, Dumnezeu pentru toți copiii care trăiesc frumos și în Lumina Lui a pregătit o arcă. Acea arcă va pluti mereu pe valurile veșniciei.

- Mami, mami! Eu vreau să călătoresc cu aceea arcă!

- Atunci trebuie să te grăbești. IUBIREA, DĂRUIREA, IERTAREA te ajută să urci pe aceea arcă.

- Mami! Îți amintești de colega mea, Maria? M-a jignit și mi-a stricat și stiloul. Cred că am iertat-o. Îmi voi cumpăra alt stilou... de fapt voi cumpăra două, unul pentru ea și altul pentru mine.

- Vino repede lângă mine! Îi spuse mama fetiței. Privește spre cer!

- Ce curcubeu frumos și plin de strălucire!! a exclamat fetița cu inimă plină de bucurie.

Anca Purcar